

[Jens Jensen.]
og forbrugende Del af Befolkningen. I hvert Fald er Forholdet dette, naar det gælder almindelige Arbejdsbygninger, og det er jo det overvejende Antal af vore Huse.

Mange mente vel nok, da Ejendoms-skyldloven blev givet, at det for Landbo-standen maatte være en god Lovgivning. Jeg maa alligevel hævde, at det ret snart gik op for en stor Del af Befolkningen, at dette var en Vildfarelse. Ganske vist kom Lovens Virkninger en Del Landbrugere til gode, de kom dem til gode, der sad inde med de store Grunde paa den dyre Jord, altsaa dem med de mange Tønder Hartkorn. For dem betød Loven en Lettelse, men jeg vil med det samme hævde, at den blev kun af øjeblikkelig Art; den blev nemlig ophævet ved Ejer-skifte, idet den stedfundne Nedsættelse af Skatten blev opvejet af en tilsvarende Stigning i Ejendommens Pris. For Besid-derne af Brugene paa den daarlige Jord og mindre gode Jord betød det derimod som Regel en Skatteforhøjelse, og for Land-bruget som Helhed kan det vist med fuld Ret siges, at det ved Loven om Ejendoms-skyld kom fra Dynen og i Halmen.

For Landarbejderne og for Landbo-ungdommen blev det, som jeg før bemærkede, en ubetinget Forringelse af Vilkaarene, idet den Jordprisstigning, som Loven havde til Følge, i høj Grad formindskede deres Udsigter til det, som var og maatte være deres Maal — og heldigvis ogsaa endnu er det, i hvert Fald for de fleste unge —, nemlig dette at kunne naa til at sætte Foden under eget Bord en Gang og komme til at sidde som selvstændige Folk i deres egen Bedrift uden at skulle være henvist til at arbejde for andre for at skaffe Ud-kommet til sig og Familien.

Men dertil kommer desuden, at Ejen-domsskylden kom til at virke straffende for den flittige og driftige Mand; den, der pas-sede sit Brug godt og holdt det forsynet med gode Bygninger, hvorved det steg i Værdi, fik det sat op i Ejendoms-skyld og derved ogsaa i højere Skat, medens den mindre driftige Landmand, som for-søgte sin Bedrift og passede den saa daar-ligt, at den gik tilbage i Værdi, fik Ejendoms-skylden nedsat og derved kom til at slippe noget billigere i Skat.

Endelig kommer dertil, at Ejendoms-

skylden, som man siger, kom til at vende den tunge Ende nedad. Smaa Brug fik pr. Arealenhed en langt større Ejendoms-skyld end de store, idet de forholdsvis havde langt større Bygninger end de store Brug. Der var et saa skærende Misforhold, at det vakte store Betænkeligheder og Tvivl om Lovens Anvendelighed. For at bøde noget paa denne Ulighed og dermed ogsaa Uretfærdighed i Skatteforholdet, som her var blevet klart for alle, begyndte man med de skattefrie Fradrag paa alle Ejendomme, som vi alle saa godt kender, og disse Fra-drag er jo blevet forhøjet gentagne Gange. Derved bødedes der naturligvis noget paa Lovens uheldige Virkninger, men ikke til-strækkeligt; thi da det Tidspunkt kom, da Loven skulde til at virke i hele sit Omfang ved, at den sidste Femtedel af Hartkorns-skatten blev afløst af Ejendoms-skylden, kunde Lovgivningsmagten ikke tage An-svaret for, at dette skete, hvad der resul-terede i, at vi fik Loven om kommunal Grundskyld i 1926, som ogsaa er nævnt af foregaaende Talere. Denne Lov var et absolut Fremskridt og blev hilst med Glæde, ikke alene af alle Grundskyldsvener, men af enhver, der ønskede Retfærdighed i vor Skattelovgivning. Det radikale Venstre gav da ogsaa denne Lov sin fulde Tilslutning, ikke, som vort Partis Ordfører, daværende Folketingsmand, nu Næstformand i Lands-overskatteraadet Hr. Henningsen, udtalte, fordi Loven opfyldte vore Krav og Ønsker — det ærede Medlem Hr. Pinholt var ogsaa inde derpaa, idet han mente, at denne Lov fuldt ud tilfredsstillende vort Parti, det var imidlertid ikke Tilfældet, vore Krav og Ønsker gik fremdeles, som Hr. Henningsen nævnte ved samme Lejlighed, i Retning af at faa Ejendoms-skylden ophævet og lade den overgaa til Grundskyld —, men fordi den efter hans Mening betød en absolut Forbedring af den gældende Skattelovgiv-ning.

Det Lovforslag, her er til Behandling, skaber da ogsaa Grundlag for, at den kom-munale Ejendoms-skyld kan komme til at forsvinde, og vi kan derfor fra vor Side kun være tilfredse med Lovforslaget. Hvor hurtigt Ejendoms-skylden skal forsvinde, vil for en stor Del afhænge af de kom-munale Raad, der skal administrere Loven. Jeg er ganske enig i de Betragtninger, her